

Dr. Richtera PAIN Expeller

Pravý příchází v napodobených zde paklíkách. Zamítněte víceky paklíky, jež nejsou opatřeny kovovou — obehodní značkou. 25 a 50 centů v lékárně a přímo F. AD RICHTER & CO. 74-80 Washington Street, New York, N. Y.

CAR PROHLÁŠUJE, ŽE DOBA MÍRU DOŠUD NENADEŠLA

Petrohrad, 27. prosince. — Ruský car v denním rozkaze k ruským armádám, v kterém jednal o německých mírových nabídkách, prohlašuje, že nabídka byla učiněna z toho důvodu, že Německo se obává, že úplná porážka nalézá se v blízkosti. Car pak naznačil, že žádný ruský voják nepřijme si míru, dokud nepřijde dohodou, která by mu zaručila, že bude osvobozen z ruské pýdy a dokud nebude získán záruky, že žádné útoky nebudou se v budoucnosti opakovat. V rozkaze tomto, který čten byl všem ruským vojenským jednotkám, praví car, že nepoměr v technických zdrojích mezi centrální mocnostmi a spojeneč je pozvolna odstraňován, tak že síla nepřítel pomalu mizí, zatím co síla Ruska a jeho spojenců vzrůstá. V rozkaze tomto se praví:

"Německo uznává, že jeho úplná porážka nalézá se v blízkosti a že také blíží se hodina odplaty za všechny jeho zločiny a porušování mravního práva. Jako ve chvíli vrcholné své síly vyvolalo tuto válku, tak nyní, číle svoji slabost, náhle nabízí mírové vyjednávání, snažíc se dokončit takové vyjednávání, než jeho vojenská síla bude vyčerpána. Současně se pak snaží vzbudit falešnou důvěru o síle své armády, téžie ze svého úspěchu nad Rmuuny, kteří nemají zkušenosti ve vedení moderní války."

V rozkaze pak praví se dále, že spojení mají právo stanoviti vhodnou dobu k prohlášení míru, stejně jako Německo zvolilo vhodnou dobu k prohlášení války. O míru se pak praví:

"Doba míru doposud nenašla. Nepřítel doposud nebyl vyčleněn z provincí, které zabral. Dočilem velkých úkolů Ruska, úkolů, vyvolaných válkou, týkajících se Cařihradu a Dardanel, právě tak jako vytvoření svobodného Polska ze všech tří distriktů, není doposud zaručeno. Uzavření míru v přítomné době znamenalo by nevyužitkování ovocem neapocetných zkoušek chrabrého ruského vojska a loňstva. Tyto zkoušky se staly posvátnějšími vzpomínkou na šlechtné syny Ruska, kteří padli na bojištích, a myšlenky na ně nedovolují uzavřítí míru dříve, dokud nebude dočleno plného vítězství nad nepřitelem."

"Kdo odvažuje se domýšletí, že ten, kdo válku tuto vyvolal, má míti moc ukončit ji v kterékoli době si přeje?" V závěrku denního rozkazu vyslovuje car naději, že zločný ruský voják nepřijme si míru, dokud nepřítel nebude vypuzen z ruské pýdy a dokud nebudou získány záruky za účelem zabránění podobnému zrádnému útoku v budoucnosti. "Buďte pevní ve víře v jistotu našeho vítězství a Nejvyšší požehnání našich praporek a pokrýje je znovu slávy a poskytnete nám vítězství, hodné vašich hrdinských činů, mojí slavné vojsko. A pak získáme mír, pro který budoucí generace žehnati budou vaši paměti, která pro ně budou posvátnou."

Spánek trval sedmadvacet měsíců.

Bordeaux, 29. prosince. — Zvláštní případ pěvce, 31 roků starého, který nalézal se v lethargii po sedmadvacet měsících, byl vyličen před ranhojiškou a lékařskou společností prof. Vergere. Zpěvák tento nalézal se mezi vojskem, zmobilizovaným pro bitvu na Marne. Pěvec zmizel, ale na ležen byl později v Bretoňsku a od těch dob spal s věky uzavřenými a dechem pravidelným. Muži tomu dodávána byla tekutá potravina, kterou přijímal, aniž by se byl probudil.

Počet usmrcených občanů při vpádu do Východních Prus.

Berlín, 29. prosince. — Počet občanských obyvatel, usmrcených ve Východních Prusích v r. 1914, během ruského vpádu, byl nyní úředně oznámen statistickou úřadovnou v Královci a stanoven na 6,048, z nichž devětatadesát bylo žen, praví Zámořská novinářská jednatelna.

NAŠE NÁVŠTĚVY.

* Pan Frank Krátký, rolník z Prague, Nebr., v pondělí, na Nový Rok, zavítal do Omahy, aby zde pro svého syna vyhledal lékařskou pomoc a též navštívil zde svoji sestru, paní Novákovou. Za svého zde pobytu pan Krátký, jakožto dobrý příznivec, "Pokroku", — též nás poctil v úterý svojí návštěvou a mezi jiným obnovil si předplatné na "Pokrok" a "Česko-Amer. Venkov". Návštěva dobrého našeho přítele byla nám velice milou.

* V úterý, 2. ledna 1917, v závodě našim návštěvou poctili nás pp. Ant. Vacek z Fort Dodge, Ia., a Václ. Douša, rolník z Crete, Nebr., který nalézal se na zpáteční cestě z návštěvy přátel v Iowě. — Oba prohlédli si zařízení našeho závodu, načež p. Douša obnovil si předplatné na "Česko-Amer. Venkov". Návštěva obou krajanů byla nám vítanou.

POMOCNÝ VÝBOR

ve prospěch nouzi trpících krajanů v Čechách.

- Až do 3. list. 1916 Vydavatelé "Pokroku" odvedli Česko-Národnímu Sdružení celkem \$859.05
Na novo:—
Dne 26. pros. 1916 oznámeno \$76.50
Dne 28. prosince:—
Paní Burdová, Omaha, sbírka u Solfronků \$ 3.50
Peněžní pozůstalost Českého Sářovského klubu, Omaha 4.31
Jan Brieh, Pender, Nebr. 5.00
Jakub Svačina, z již. 15. ul. Omaha, Nebr. 1.00
Dne 3. ledna 1917:—
Václ. Krejčí, Marple, Nebr., Č. N. S. \$2.50 — českým vojínům v Rusku \$2.50 — \$ 5.00
Šárka a manželé Kretschmerových, Omaha 8.50
Celkem \$103.81

Krajané, kdo jste ještě nepřišli na osvobození milé naší staré vlasti, jež pod tyranskou vládou rakouskou nezměrně úpí, a na umírněné bídy válkou nevině postižených spolubratřích, neodkládejte a pomozte jakýmkoliv obnosem, na který závod "Pokroku" bude Vás v časopise kvitovat. Osvobození zavací akce, jež je spojena se značnými obětmi, den ze dne jeví se slibnější a právem lze se nadíti že pro nás téžie zkoušený český národ vzejde konečně ta dlouho želaná svoboda. Proto, krajané pomáhejte dle své možnosti!

ZPRÁVY Z GLOVER, NO. DAK.

Dne 26. prosince 1916. Uctěná redakce! Přiložené vám posílám pošt. poukázku na částku \$200 jakožto předplacení na rok 1917.

A jelikož již jest tomu hezky dávno, co jsem podal poslední zprávy ze zdejšího okolí, musím tedy nyní nějaké zprávy podat, tak aby si krajané nemysleli, že jsme v té zmlé Dakotě již na dobro zmrzli. Předně musím podotknout, že ten letošní rok nás trochu zklamal a macešsky se k nám zachoval. Hned na jaře, když jsme začali dílat v poli, měli jsme velké větry, tak že jsme to obilí — třízí do země dostali; ale na to se udeřelo pěkné počasí, provázené častými dešti, nicméně všechno obilí krásně rostlo a slibovalo na velkou úrodu, až do konce června. Bohužel, v červnu však jsme dostali velké a časté prudké deště a k tomu po celý měsíc velká horka. Když bylo obilí v nejlepšímu stavu, tak se nám podpařilo a dostalo rez a v krátkém čase na jednu všechno uschlo. Na to pak neustále přišlo, tak že jsme stěží posekali a s mlácením bylo to samé. Ten, který nemohl vymlátiti brzy po žních, tak pro samé deště ani později nemohl mlátiti a mnoho obilí shnilo v hromádkách. Ačkoli obilí zde bylo letos málo a lehké práce ale že má obilí obstojnou cenu, tak nějaký ten dolar za to udeřáme. Pšenice zde sypaly od 8 do 15 bušlů po akru; oves od 15 do 30 bušlů; ječmen od 10 do 20 bušlů a žito od 15 do 20 bušlů po akru; korný zde byly letos dosti pěkné a vydaly od 20 do 40 bušlů po akru. Na lámaní lukarice jsme měli krásné počasí přes celý listopad a beze sněhu; 10. prosince jsme dostali první sníh a od těch časů padal již třikrát sníh. Dnes, co to píši tak se zase pořádně chumelí, ale mrazí zde doposud moc velké nemáme. Též se musím zmínit, že zde budeme mít na jaře zase o dva krajaní více, zakoupili totiž zde pozemky pp. Josef Vojkavka od Dwight, Nebr., a P. Holeček z Iowa, takže už zde máme malou českou osadu. Loňského roku byly nás zde pouze dvě české rodiny, totiž moje malíčkosť a můj zeť J. Audrle a letos již jest nás zde deset českých rodin. Každému se zde dost dobře zamlouvá, a téžie já myslím, že lepší pozemek za tu cenu, za kterou se zde prodává, tak lehece by se nenašel.

Jest mi to divné, co se asi stalo

š Alois Hájkem z Glover, N. D., že už tak dlouhou dobu žádný dopis v Pokroku neuvěřejní, nebo se, Lojziku, doposud bojíš, abych tě nezrychtoval, jak jsi před časem psal do Pokroku? Jen se ničeho neboj, já tě nebudu nie rychtovat, když budeš za časté dávat dopisy. Já pouze ty zdejší Němce tak drobět rychtoju, když si toho zaslouží.

Pan Frank Krátký od Prague, Nebr., se mne před krátkým časem tázal, proč nedávám žádné dopisy do Pokroku. Inu, to máš, Františku, tak — za prvé jsem neměl mnoho času a za druhé se mi moc nechtělo psát a za třetí jsem si myslel, že by František též mohl nějaký dopis dát do Pokroku, neb mi zde dopisy z Nebrasky rádi čtou.

Zdravím též "pana otce" z Dwight, Nebr., a jest mi to velice divné, že "pan otec" došla nie nedopisuje do Pokroku; má asi nejspíše mnoho práce s budováním toho pivovaru, ale já myslím, pane otče, že s tím svým pivovarem spláčeš. Což pak doposud nevíte, že tam budete mít od prvního máje prohibici a všechny puťky budou muset být po celém státě zavřeny?

Konečně zdravím celý personál Pokroku a všechny čtenáře a čtenářky a mnoho štěstí a zdraví v tomto Novém Rocc všem přeje:— Frank J. Duffek.

ZDARILÁ OSLOVA.

Dlouho se připravovali bratři Karel a Josef Nepodalové, že oslaví se svými přáteli a známými narození prince a princezny. Pomalu se přeloupl již rok přes hlaviceky obou, dnes již běhají jejich děti, ale nebylo pořad času. Partneři obehodni stálo na cestách, jednou zase přišlo, podruhé bylo horko a tak se pomalu zapomínalo na celou věc, až pojednou k velikému údivu se nám dostalo pozvání, abychom také se v celé své slávě dostavili. Přišli jsme ještě s jinými a prvního uvítání se nám dostalo "A budete chovat?" Deernška Josefa Nepodala totiž velmi ráda se chová. Nezbyvalo, nežli slíbiti. Prvorozený syn Karlův, nositel jména Nepodal, ač sedmý v rodě, usmíval se, když viděl tak nějakou mužskou osobnost, neboť jinak jest doma a tam jest jenom sedm ženských a otec. Leč to jsou věci, které se nikoho jiného netýkají a proto se do toho nebudeme míchat. Oslava byla skutečně velmi zdařilou. Poně-

vadž se jednalo o muzikantskou krev, samosebou se rozumí, že bylo dost muziky. Pánové Hodek, Sappé, Prácheňský i Nepodal a jeho nejstarší deernška Cecilie, (která má jméno po patronce všech muzikantů) hráli stále a samé hezky písně české. Bylo tam veselí, jidel, pítí a všeho dost a dost. U Nepodala Josefa, poněvadž oslavovali deernu, zasedli ke stolu všechny paní a slečny, kdežto u Karla zase muži. A nebyli smutní tu ani tam. Pan Sappé musel zahrát Humoresku, poněvadž by to ani jinak nešlo, kde je Sappé a právník Tenopír. Za svůj umělecký výkon byl obdaren krásným svazkem cerele, který mu podala jeho vlastní manželka. Pustil se s chutí do něho a když byl u konce — šli domů. Proč, nepodařilo se nám vypátrati. Mimo to zahrál p. Sappé několik humoristických skladeb na housle. Velký atentát se podnikl na krajana Jiřího Píthru, jež nebylo možno dostati se židle. Udržel však svou posici i potom, když už všichni byli oblečení. Pan Peška, pokladník novopověný u klubu Mládenů a vedlejšími zaměstnáními krejčí, také měl nějakou kopulaci se židli. Naříkal, že prý ztratil jehlu. A takových událostí vjeljak humorných se událo velmi mnoho. Bylo již hodně dlouho po půlnoci, když se začla společnost rozejížeti. Neradli se jen rozejížeti. Ve sklepě bylo nějaké tajné zřídlo dobrého nápoje a oba bratři oslavovaných potomku horlivě se předstihovali v natáčení, jen aby jim nie nezbylo. Celkem řečeno, byla páténi dvojíta oslava u Nepodala velmi zdařilou a nejedem z přítomných se vystavil, že by bylo zapotřebí, aby napřesrok se zase sešli za nějakou podobnou oslavou.

Přítomní byli: Pan Jiří Píthra s manželkou a deernou Ruženkou, p. Václav Tesák s manželkou, p. K. Sappé s manželkou a syny Karlem a Miltonem, p. Najberg s manželkou a deernou Mamií a synem, manželé J. F. Prácheňských s deernskou a synem, manželé V. J. Nepodalovi se synem, babička Nepodalová, dále p. Vejražková se synem a p. Chválová. Pánové A. A. Tenopír, Fr. W. Hodek M. Kalčík, Jos. Peška, Lewis, Jos. Slezák, Frant. Píthra, Otto Píthra, Frant. Fiala, Jan Ort, slečny Albína Hodeková, Anna Koutníkova, Cecilie, Helena, Alice, Madeline, Graceie Nepodalových a rodiče oslavence Karla a Mareely Nepodalových, manželé Kar. a Jos. Nepodalových.

PETE GETS THE FEINTING HABIT

